

Bibël për fëmijët paraqet

Davidi,
Mbreti
(Pjesa 1)

Shkruar nga: Edward Hughes

Ilustruar nga: Lazarus

Adaptuar nga: Ruth Klassen

Përkthyer nga: Arianit & Valbona Iljazi

Prodhuar nga: Bible for Children

www.M1914.org

©2013 Bible for Children, Inc.

E drejta e kopjimit: Mund të bëni kopje ose ta shtypni këtë histori, nëse nuk do ta shitni.

Davidi i ri ishte duke i ikur
ndjekjes. Mbreti Saul donte
ta vriste atë.

Davidi jetoj në shkretëtirë, në një
shpellë të stërmadhe me të
katërqind ndjekësit
e tij.

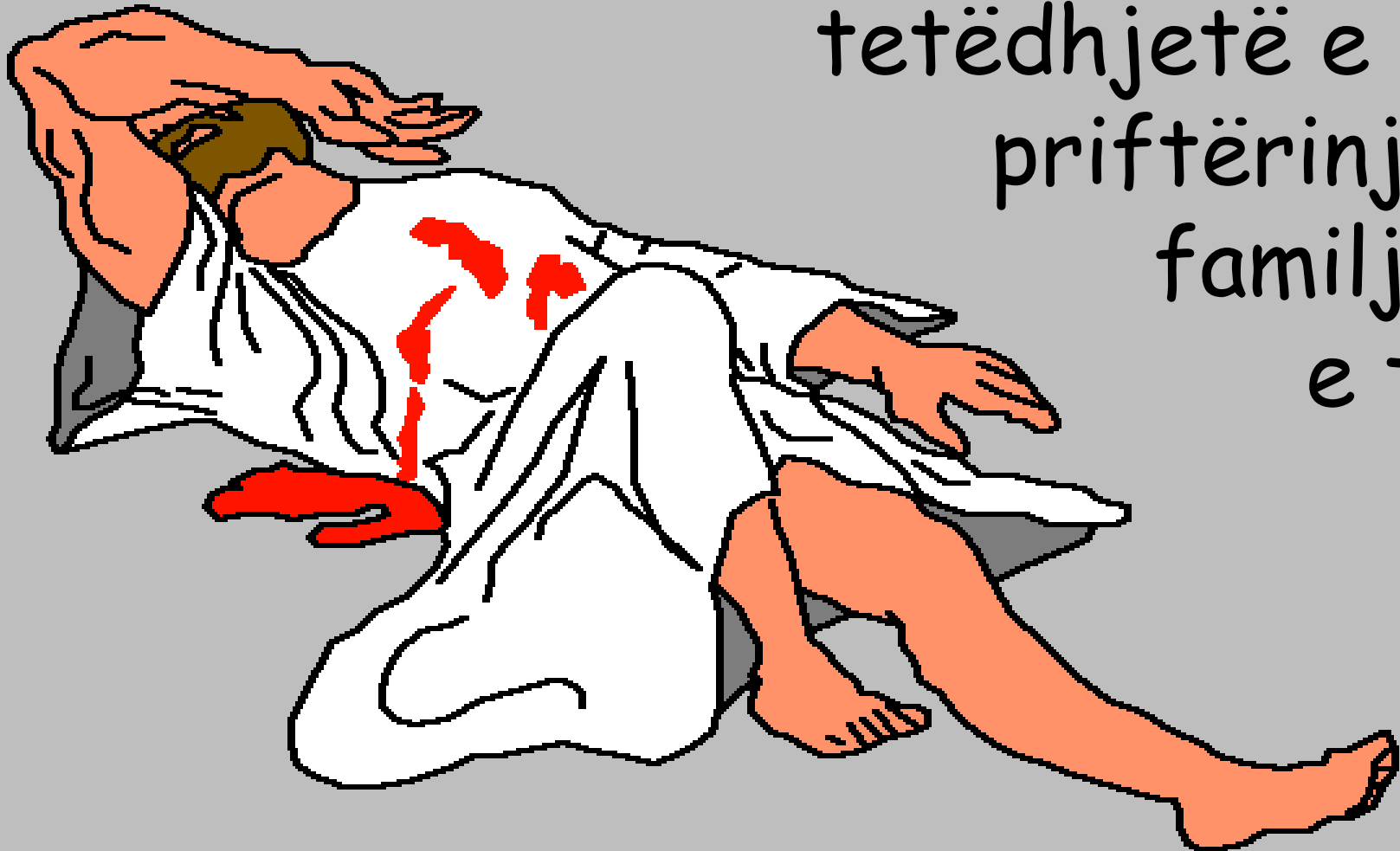
Disa herë, ushtarët e Mbretit Saul pothuaajse i gjetën ata. Por Davidi zhvendosej vazhdimisht.

Shërbëtori i Saulit, Doegu, i tregoi Saulit që priftërinjtë e kishin ndihmuar Davidin për t'ia mbathur. Sauli urdhëroi që priftërinjtë të vriteshin.

Por vetëm Doegu ishte i gatshëm ta bënte këtë. Ai në mënyrë tepër mizore, vrau me shpatën e tij tetëdhjetë e pesë priftërinj dhe familjarët e tyre.

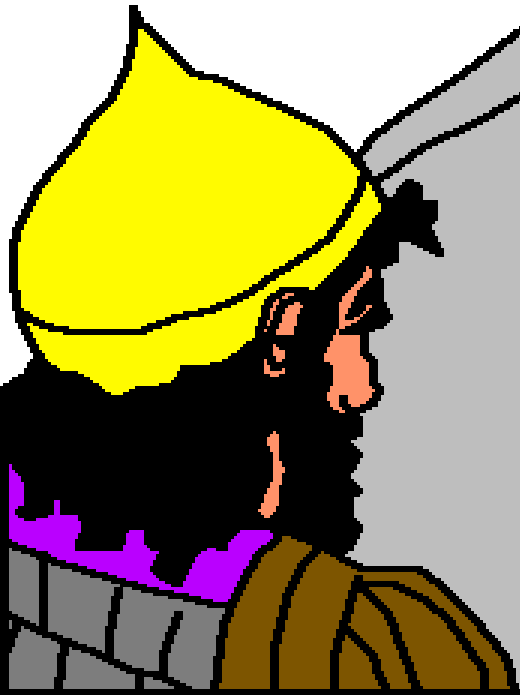
Një ditë,
Sauli po
ndiqte
Davidin dhe
hyri drejt e
në shpellën
ku Davidi
dhe njerëzit
e tij ishin
fshehur.

Sauli ishte
vetëm!

Në shpellë, Davidi
lehtësisht mund
ta kishte
vrrarë
Saulin.

Përkundrazi, ai u zvarrit
afër dhe preu me thikë
cepin e rrobës së tij.

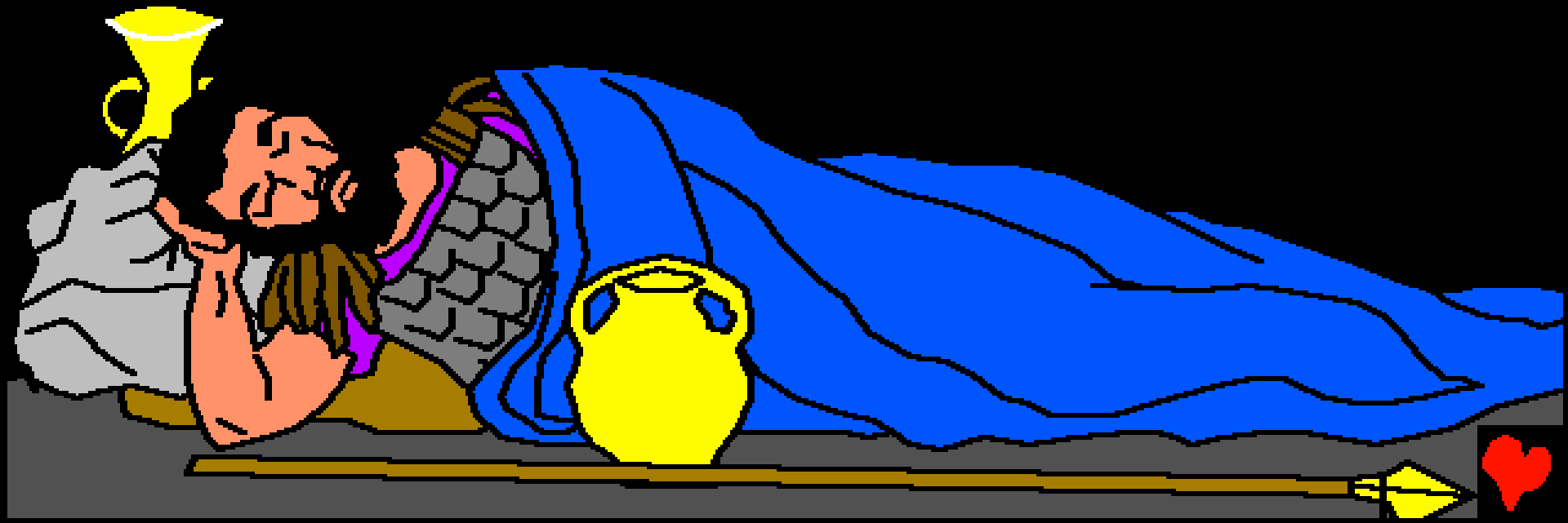

Kur Sauli u largua,
Davidi i thirri
atij. "Meqë
preva cepin
e rrobës
sate,

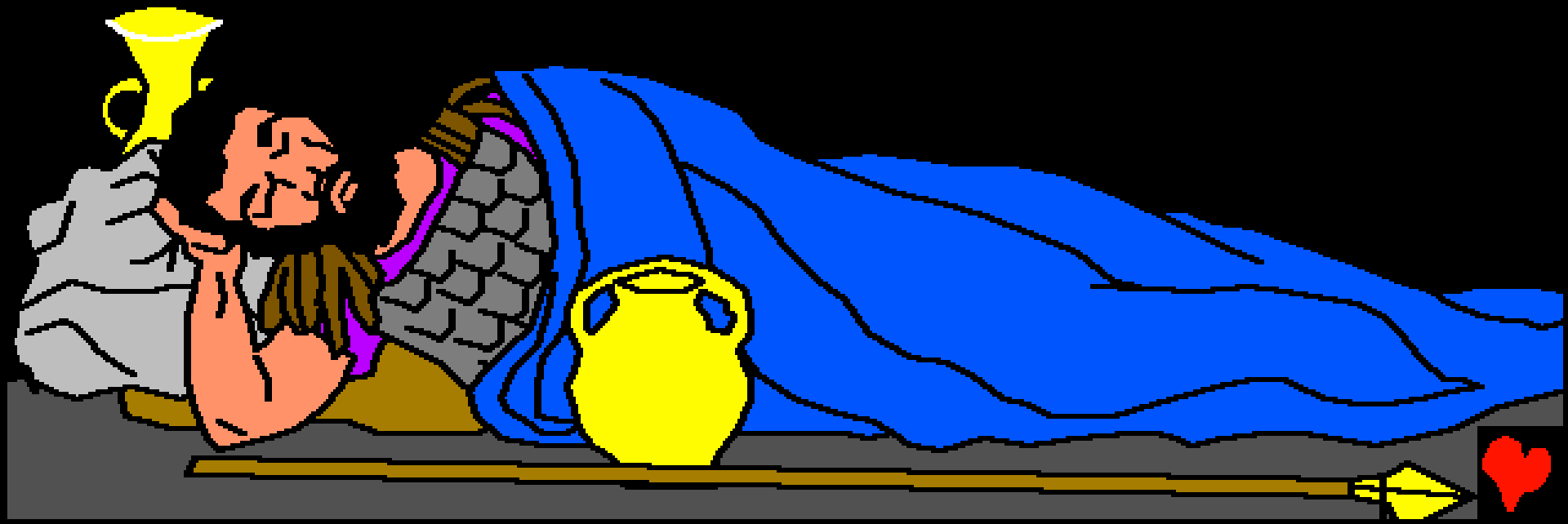
dhe nuk të vrava ty,
kuptoje që nuk ka as
ligësi dhe as rebelim
në duart e mia..."

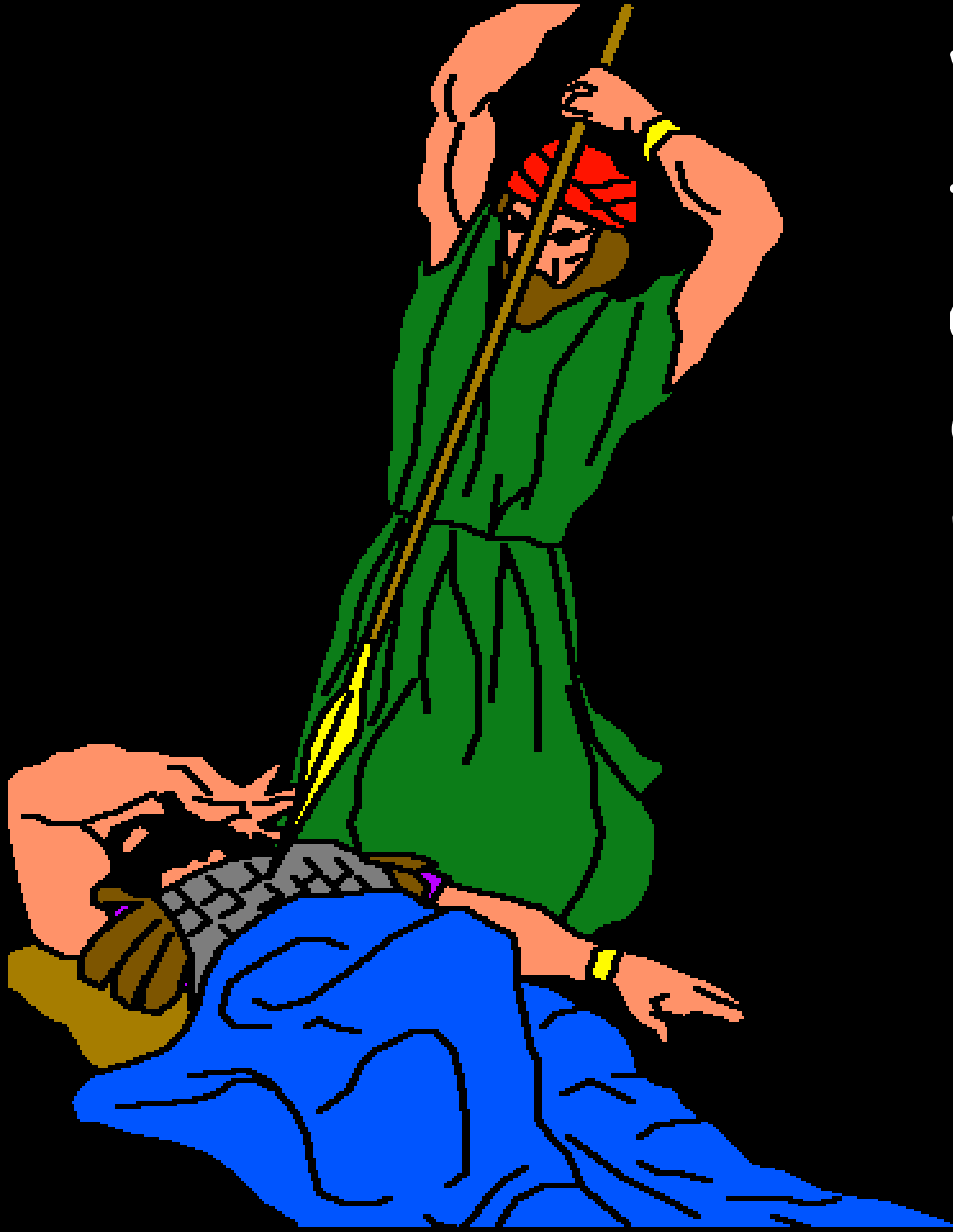

Sauli tha se i vinte keq që ishte
përpjekur ta vriste Davidin. Por
shpejt, zemërimi i tij i vjetër u
kthye, dhe sërisht mblodhi një
ushtri prej tremijë burrash për
ta vrarë Davidin.

Një natë, kur ushtria po flinte,
Davidi dhe Abishai, një nga
ushtarët e tij, depërtuan në
fushimin ku Sauli po flinte.

"Sot Perëndia
ta ka dorëzuar
armikun në
dorën tënde",
pëshpëriti
Abishai.

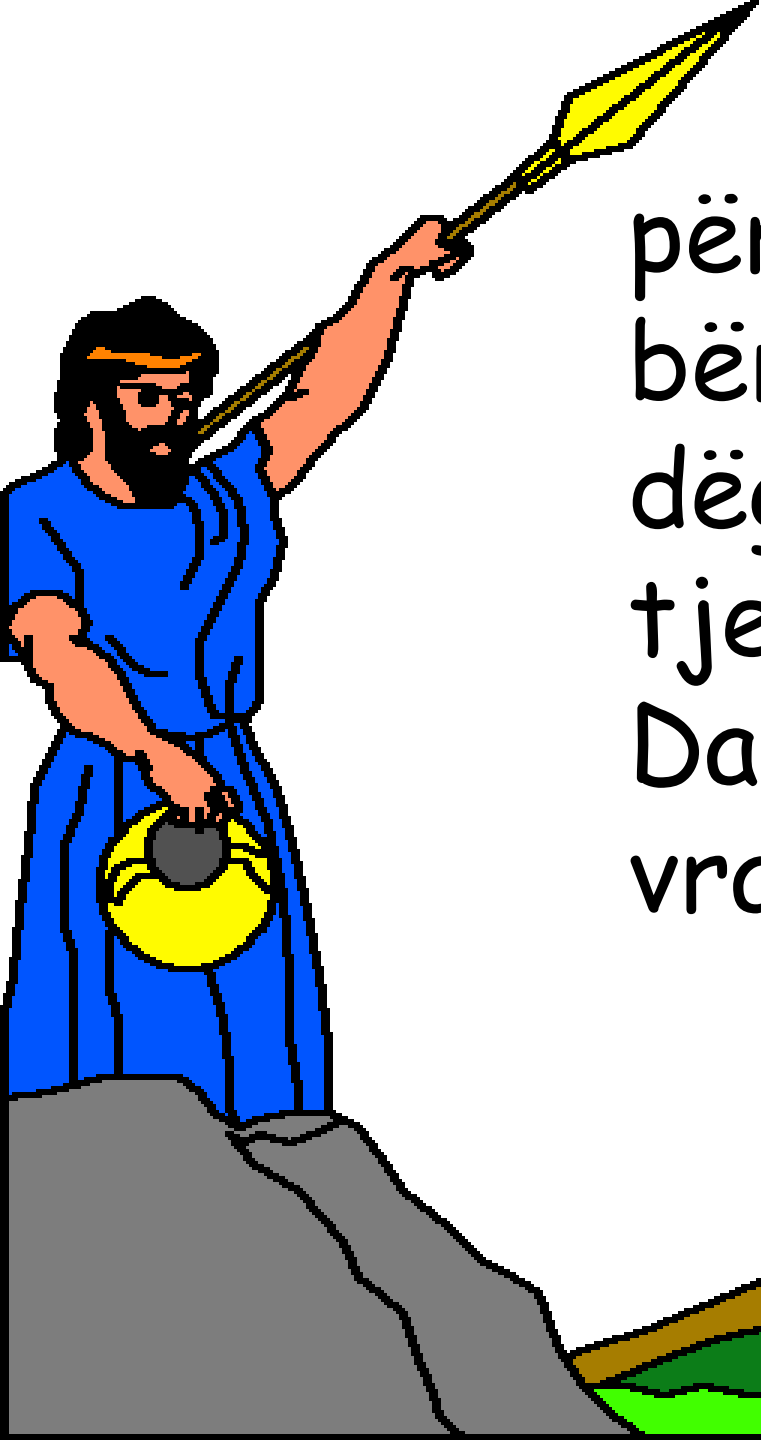
"Të lutem,
më lër ta godas
vetëm një herë,
dhe nuk do të
ketë nevojë ta
godas një herë
të dytë".

Davidi nuk pranoi.
Duke marrë shtizën
dhe broken e Saulit,
ai u largua nga
fushimi.

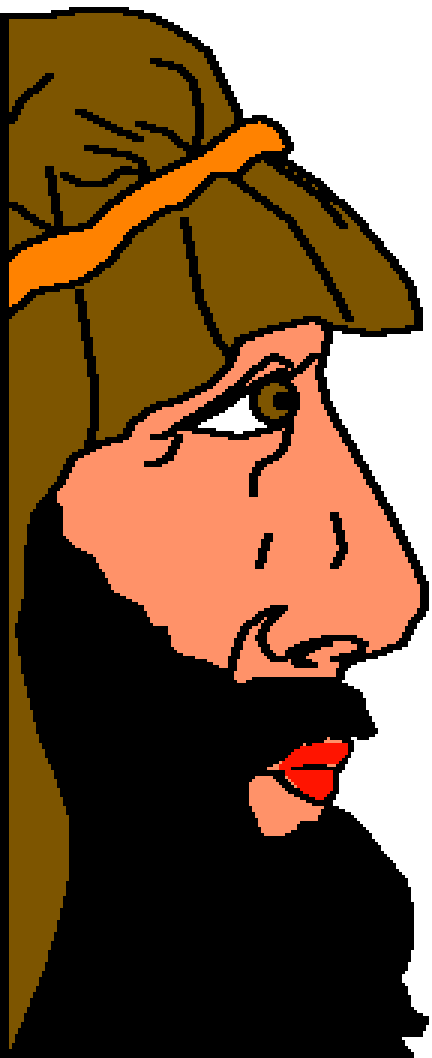
Nga një kodër mu
përballë fushimit, Davidi
bërtiti gjersa Sauli e
dëgjoji. Edhe një herë
tjetër Sauli e kuptoi që
Davidi mund ta kishte
vrrarë, por nuk e bëri.

Edhe një herë
tjetër Sauli tha se i
vinte keq që kishte dashur
ti bëjë keq Davidit. Por
Davidi e dinte që nuk
mund ti besonte fjalës
së Saulit.

Ndërkohë Samuëli kishte vdekur. Ai ishte profeti të cilit Perëndia i kishte thënë të vajoste fillimisht Saulin dhe më pas Davidin si mbret të Izraelit. Kur Filistenjtë sulmuan Izraelin, Sauli bëri diçka të tmerrshme, diçka që Perëndia e ndalon.

Ai urdhëroi një grua që të thërriste
Samuelin prej vendit të të vdekurve.
Atë natë, Sauli mori
një mesazh.

"...Perëndia është laruar nga ty dhe është bërë armiku yt... Perëndia e ka hequr mbretërinë nga duart e tua dhe ia ka dhënë fqinjit tënd, më saktë Davidit.

Nesër, ti dhe bijtë e tu do të jeni me mua. Perëndia do të dorëzojë gjithashtu ushtrinë e Izraelit në duart e Filistenjve". Kur Sauli dëgjoji këtë, ai ra përtokë nga frika.

Filistenjtë luftuan kundër Izraelit, dhe njerëzit e Izraelit ia mbathën.

Filistenjtë vranë bijtë e
Saulit, duke përfshirë
Jonathanin,
mikun e mirë
të Davidit.

Sauli u plagos
rëndë prej
shigjetarëve.

Dhe ai i tha
armëmbajtësit
të tij, "Nxirre
shpatën tënde
dhe më vrit,
përndryshe do
të më vrasin këta
të pabesë dhe
do abuzojnë
me trupin tim".

Por armëmbajtësi i
tij nuk bëri ashtu,
sepse kishte
shumë frikë.
Kështu, Sauli
mori shpatën e
tij dhe u hodh
sipër saj.

Pasi gjetën trupat e
Saulit dhe të bijve
të tij, Filistenjtë i
varën ato në murin
e një qyteti
Izraelit
që kishin
pushtuar.

Disa Izraelitë trima
i hoqën trupat prej
andej, i morën
në shtëpi, dhe i
dogjën përpara
se ti varrosnin
mbetjet e
tyre në
Izrael.

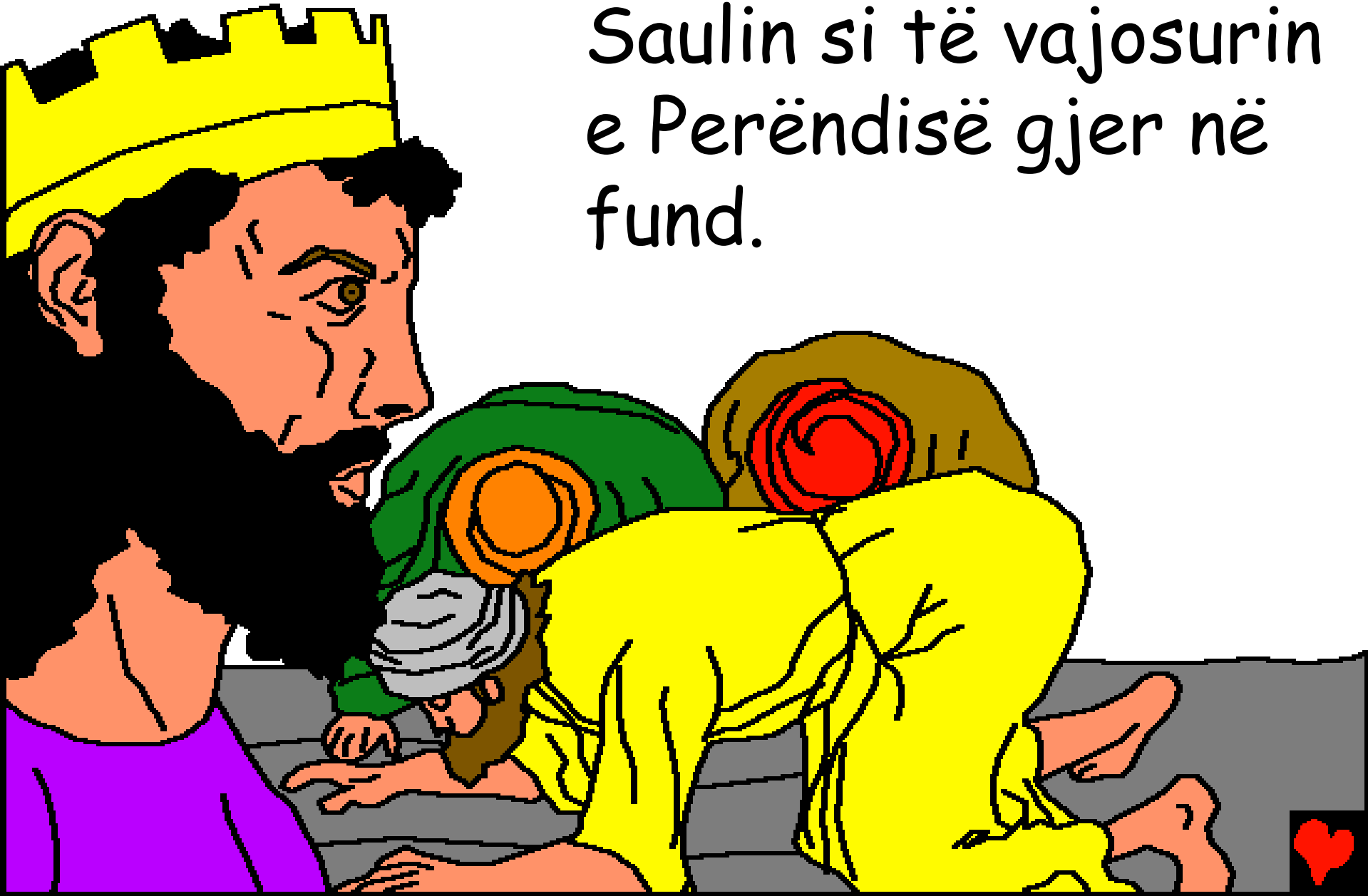
Kur Davidi dëgjoji
lajmin e tmerrshëm,
ai qau, vajtoi dhe
agjëroi deri në
mbrëmje për Saulin,
Jonathanin birin e
tij, dhe për njerëzit
e tjerë të Perëndisë
që kishin rënë nga
shpata.

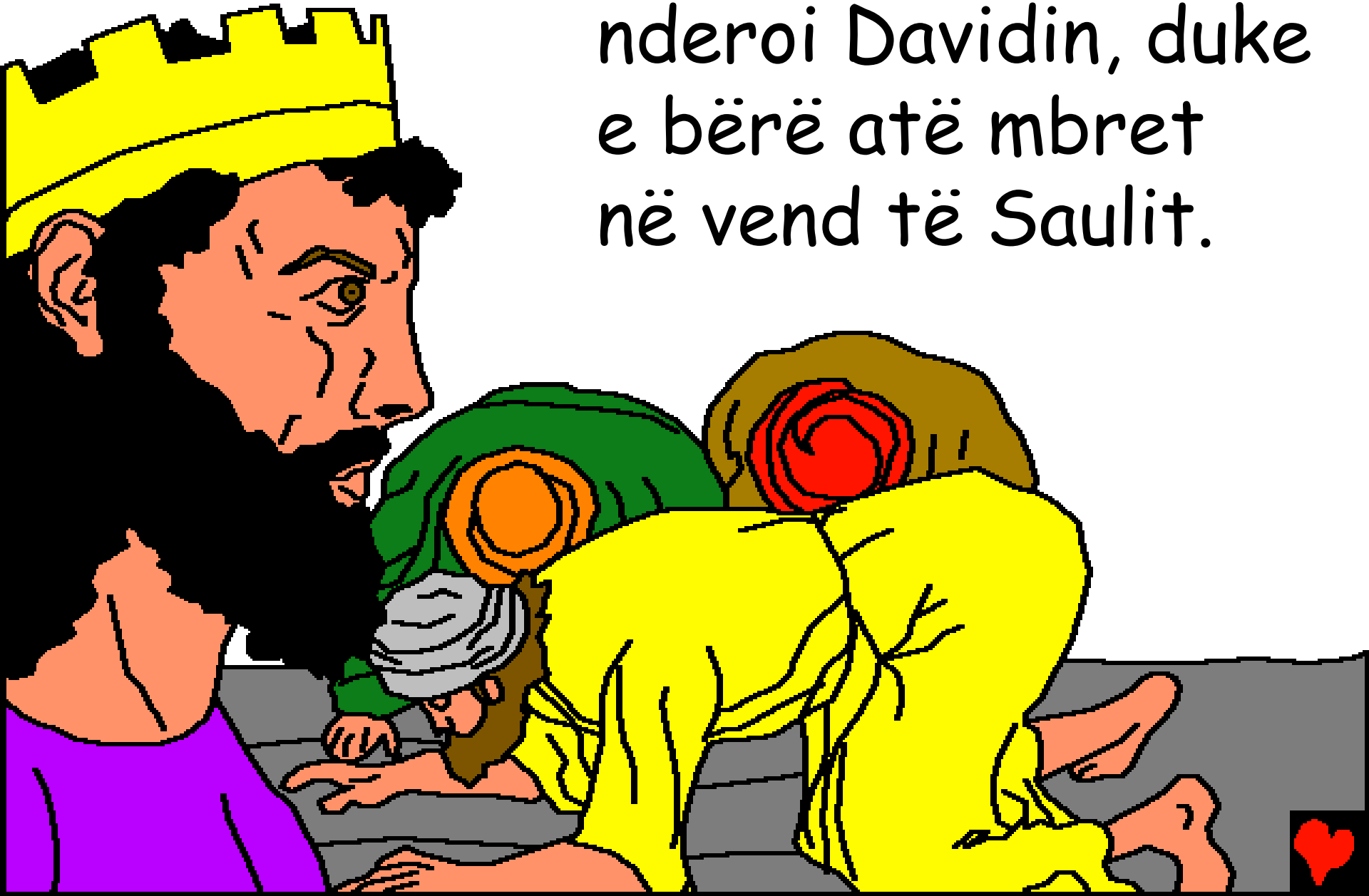
Megjithëse Sauli
ishte përpjekur ta
vraste Davidin, ...

... Davidi e nderoi
Saulin si të vajosurin
e Perëndisë gjer në
fund.

Tani Perëndia e
nderoi Davidin, duke
e bërë atë mbret
në vend të Saulit.

Davidi, Mbreti (Pjesa 1)

Një tregim nga Fjala e Perëndisë, Bibla

e marrë nga

1 Samulit 24-31, 2 Samuelit 1-2

"Zbulimi i fjalëve të tua ndriçon dhe u
jep mendje njerëzve të thjeshtë."

Psalmet 119:130

Fund

Ky tregim nga Bibla na tregon për Perëndinë tonë të mrekullueshëm i cili na krijoi dhe dëshiron që ne ta njohim Atë.

Perëndia e di që ne kemi bërë gjëra të këqija, të cilat Ai i quan mëkate. Dënimi për mëkatin është vdekja, por Perëndia ju do juve aq shumë sa që dërgoi Birin e Tij të vetëm, Jezusin, që të vdesë në Kryq dhe të dënohet për mëkatet tuaja. Pastaj Jezusi u ringjall dhe u ngrit lart në Qiell! Nëse beson në Jezusin dhe i kërkon Atij të t'i falë mëkatet e tua, Ai do ta bëj atë! Ai do të vijë dhe do të jetojë në ty, dhe ti do të jetosh me Të përgjithmonë.

Nëse ti beson se kjo është e
vërteta, drejtoju Perëndisë kështu:
Jezus i dashur, unë besoj se Ti je Perëndia i
bërë njeri për të vdekur për mëkatet e mia,
dhe që Ti u ngjalle sërish. Të lutem, eja në
jetën time dhe fal mëkatet e mia, në mënyrë
që unë të kem jetë të re dhe një ditë të jem
me Ty, përgjithmonë. Më ndihmo, të të bindem
dhe jetoj për Ty, si fëmija Yt. Amen.

Lexo Biblën dhe bisedo me Perëndinë
çdo ditë! Gjoni 3:16

